

tehyerne belastes mere eller mindre, have til deres Disposition en aarlig Sum af omtrent 330,000 Rb. mere, end de nu have. — Endnu tør jeg gjøre opmærksom paa, at der paa nærværende Finantslovsforslag er opført til for Kongerigets Vedkommende at dække Enkassens Underbalance et Tilskud af 264,600 Rb. Dette er vel noget mere, end det vil blive i de følgende Aar, fordi denne Sum af den Grund, Finantsministeren ophjser i Anmærkningerne, omfatter 5 Kvartaler, men i ethvert Tilfælde bliver det dog en aarlig Sum af Noget over 200,000 Rb. Derved maa imidlertid erindres, at det er en Sum, som aarligt kan ventes at ville aftage, og det efter Forholdets Betskaffenhed vistnok temmelig betydeligt, saaledes at den Tid vil komme, da Udgiften aldeles vil ophøre. — Jeg har tilladt mig at antyde disse Momenter, som for mig have afgivet nogen Trost med Hensyn til Fremtiden i Almindelighed.

Hvad det foreliggende Finantslovsforslag angaaer, troer jeg, at den Underbalance af 412,000 Rb., hvortil der ikke udtrykkeligt paa Forslaget er foreslaaet nogen Dækning, men som efter Finantsministerens Udtalelse ved Sagens Forelæggelse maa antages at skulle afholdes af Reservefonden, maaskee for en væsentlig Deel vil blive formindsket ved Indtægternes Forøgelse. Jeg kan nemlig ikke dele den Anskuelse, der er bleven udtalt af den ærede Rigsdagsmand, der havde Ordet før mig, at Regeringens Overslag over de Indtægter, der af ham bleve fremhævede, snarere skulde være for høit end for lavt; jeg troer, at Resultatet vistnok vil blive, at det snarere er for lavt, hvis vi ellers beholde Fred. Hvad Domaineindtægterne angaaer, er det ganske klart, at der ikke kan være Tvivl om, at de Priser, hvorfra Ministeriet er og har maattet gaae ud i de forelagte Anmærkninger, ville blive betydeligt overstegne ved Capitelstartens Fastættelse, og jeg antager, at de Indtægter, som deraf ville flyde for den egentlige Finantsbestyrelse, ville betydelig overstige de Udgiftsforøgelser, som af samme Grund maatte fremkomme til Lønningsforbedring til Embedsmænd og Andet. Tager jeg dernæst Afgifterne for mig, finder jeg i § 5 „De indirecte Afgifter“ opførte med Summer, som jeg snarere troer

ville blive overfærdne paa enkelte Poster, end at de ville blive ringere end calculeret. Den ærede sidste Taler har rigtignok meent, at Stempelpapirsintraderne skulde være for høit ansatte; men jeg troer ikke, det er Tilfældet; jeg vil snarere være tilbøjelig til at troe det Modsatte. Det kan gjerne være, at Ministeriets Beregning vil vise sig at være rigtig, som liggende imellem disse to Anskuelser, men jeg vil dog tillade mig at oplyse, hvorfor jeg antager, at disse Intrader snarere ville blive høiere end lavere. De ere nemlig, i Overensstemmelse med Regnskabsoversigten for Finantsaaret 1865—66, hvorefter de udgjorde Noget over 605,000 Rb., ansatte til 600,000 Rb.; men naar man tager Hensyn til, hvad disse Intrader udgjorde i Finantsaaret 1862—63 — og der forekommer mig ikke at være Grund til at antage, at dette Aar skulde have seet Pandet i større Velstand, end for Tiden er Tilfælde — vil man finde, at Bruttoindtægten da var 742,000 Rb. Efterat fredelige Forhold ere indtraadte, og Krigens Følger nogenlunde forvundne, har det nu strax vist sig, at disse Indtægter i 1865—66 ere stegne fra, hvad de vare i 1864—65, nemlig 396,000 Rb., til 605,000 Rb., og det er derfor vist ikke nogen uberettiget Forventning, at de, naar de fredelige Forhold endvidere udvikle sig, i det næste Finantsaar ville omtrent naae op til den Størrelse, de havde i 1862—63. Vil man end ikke antage, at de skulde naae op til det fulde Beløb, de havde før Krigens, forekommer der mig dog at være Anledning til at antage, at de paa 50 til 100,000 Rb. nær, ville naae op til denne Størrelse, og jeg vil derfor være meest tilbøjelig til at antage, at Stempelpapirsintraderne ville kunne anslaaes til 650,000 eller maaskee 700,000 Rb., istedetfor til 600,000 Rb., hvortil de af Regeringen ere anslaaede. Jeg troer ogsaa, at den Afgift, der i samme Paragraph er anført under Nr. 3, Afgift ved Overdragelse af Eiendomme, efter de Meddelelser, selve Anmærkningerne over Statsregnskabet for forrige Aar indeholde, snarere vil kunne anslaaes noget høiere end lavere. Tager jeg dernæst de under Nr. 5 opførte Tolbindtægter o. s. v., forekommer det mig heller ikke, at man er berettiget til at antage, at de efter Ministerens Forslag skulde være for høit an-